

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Mocanu Serghei în numele inculpatului Baltag Valentin, de către avocatul Pelevaniuc Alia în numele inculpatului Danilov Denis și de către inculpatul Danilov Denis, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 iunie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, în cauza penală privindu-i pe

Baltag Valentin Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xxxxx;

Danilov Denis Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 02.07.2014 - 24.06.2016 (prima instanță);
2. 26.07.2016 - 15.11.2016 (instanța de apel);
3. 24.01.2017 - 21.03.2017 (instanța de recurs ordinar);
4. 11.05.2017 - 14.06.2017 (instanța de apel);
5. 26.10.2017 - 13.12.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 iunie 2016, Baltag Valentin și Danilov Denis au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 187 alin.(2) lit. b) Cod penal fiindu-le stabilită pedeapsa sub formă de închisoare a câte 5 (cinci) ani, fără amendă.

În baza art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate inculpaților, stabilindu-li-se termene de probațiune :

lui Baltag Valentin - 3 (trei) ani;

lui Danilov Denis - 4 (patru) ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Baltag Valentin împreună cu Danilov Denis, la 13 aprilie 2014, aproximativ ora 15.30, aflându-se în scara blocului nr. 94/1, din str. Izmail mun.Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, s-au apropiat de Xxxxx și Xxxxx, în mod deschis l-au deposedat pe Xxxxx de 20 lei, iar pe Xxxxx de telefonul mobil de model „HTC”, de lăntișor cu pandativ în formă de stea cu șase colțuri, de o brățară, caschete, 5 euro, care conform cursului valutar oficial al BNM constituiau suma de 93 lei și pașaport a autoproclamatei Republici Nistrene pe numele lui Xxxxx, după care cu bunurile sustrase au dispărut într-o direcție necunoscută, astfel cauzându-i părții vătămate, daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. procuror, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Baltag Valentin și Danilov Denis să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare a câte 8 ani fiecare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea apelului procurorul a indicat că instanța de fond nu a apreciat probele în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, utilității, coroborării acestora, apreciind eronat o parte din probele prezentate, greșit recalificând acțiunile inculpaților la art. 187 alin.(2) lit. b) Cod penal, sentința fiind contrară legii, urmând a fi casată.

3.2. avocatul Pelevaniuc Ala în numele inculpatului Danilov Denis, care a solicitat casarea acesteia rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Danilov Denis să fie achitat, deoarece fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b) Cod penal.

În susținerea poziției apelantul a indicat că sentința este emisă în baza unor probe bazate doar pe presupuneri și în lipsa unor dovezi incontestabile ce ar confirma vinovăția inculpatului Danilov Denis în comiterea infracțiunii de care a fost condamnat, instanța de fond eronat constatând că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele constitutive ale jafului, or acesta a declarat că împreună cu Baltag Valentin nu au urmărit scopul și nici n-au avut intenția de a sustrage bunurile părților vătămate, și nimeni dintre ei n-au avut nici un cuțit.

Apelantul a considerat că declarațiile părților vătămate necesită de a fi apreciate critic, deoarece sunt contradictorii și au fost date cu scopul ca părinții lor să nu afle adevărul și intenția care au urmărit-o.

Danilov Denis nu a acționat cu scopul deposedării părților vătămate de bunurile materiale, nu a urmărit scopul de cupiditate și nu a dorit ca bunurile acestora să treacă

în stăpânirea lui definitivă ci a prevenit comiterea unei infracțiuni sexuale în privința minorului.

3.3. avocatul Mocanu Serghei în numele inculpatului Baltag Valentin, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Baltag Valentin să fie achitat din lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive a componenței de infracțiune prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Apelantul a considerat că acțiunile lui Baltag Valentin nu întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune în baza căreia a fost condamnat și nu există probe care dovedesc vinovăția acestuia în comiterea jafului imputat.

Martorii Belinschi Iurie și Șchiopu Ion au relatat instanței că nu au sesizat ca Baltag Valentin să fi comis careva acțiuni de sustragere a bunurilor din proprietatea presupuselor părți vătămate, dimpotrivă, acțiunile inculpaților au curmat comiterea de către Xxxxx a unei infracțiuni sexuale în privința minorului Xxxxx.

Nu s-a reținut că declarațiile părții vătămate Xxxxx date în instanța de judecată nu corespund cu cele date în cadru urmăririi penale, ceea ce confirmă faptul că acestea sunt niște fantezii și nu se bazează pe fapte reale, fiind inventate în scopul de a camufla cauza reală pentru care el se afla în scara blocului din str. Izmail 94/1 mun. Chișinău cu presupusa parte vătămată Xxxxx. La fel, aceasta este confuză când indică scopul aflării în scara blocului din str. Izmail 94/1 mun. Chișinău, într-un caz menționând că se ascundeau de ploaie, în alt caz, că aveau nevoie să-și satisfacă necesitățile fiziologice, or conform declarațiilor inculpaților și a tuturor martorilor, la 13.04.2014 în mun. Chișinău nu au căzut precipitații sub formă de ploi. Prin urmare, instanța de apel urma a aprecia critic declarațiile părții vătămate.

De asemenea, nu pot fi reținute ca probe pertinente și utile declarațiile părții vătămate Xxxxx, care au fost citite în instanța de judecată, deoarece între el și inculpatul Danilov Denis nu a fost efectuată confruntare. Totodată, declarațiile părții vătămate Xxxxx făcute la faza urmăririi penale sunt în contradicție cu circumstanțele invocate de acuzatorul de stat, și anume, acesta a indicat suplimentar după câteva zile de la prima audiere, că a fost amenințat cu un cuțit cu lungimea de 18 cm, pe când brelocul cu care se presupune că s-a comis tâlhăria, anexat ca corp delict este de 3-4 cm; a fost lovit puternic cu picioarele însă de către medicul-legist nu a fost stabilită nici o leziune corporală.

Procurorul nu a prezentat careva probe în susținerea acuzării aduse inculpatului Baltag Valentin, nu a înaintat și nu a insistat la cercetarea tuturor probelor în sprijinul acuzării și practic s-a refuzat de la susținerea acuzațiilor împotriva inculpatului conform rechizitoriului, însă instanța statuând pe rolul pozitiv al instanței s-a manifestat în favoarea acuzării și predispus a acceptat concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului, fără a verifica toate probele și în deosebi probele apărării, pronunțând o hotărâre neîntemeiată.

S-a indicat și asupra unor încălcări de procedură admise la faza urmăririi penale, și anume, la efectuarea urmăririi penale s-au efectuat concomitent două acțiuni de urmărire penală, care se exclud una pe alta și anume percheziția corporală a lui Baltag Valentin și ridicarea de la acesta a bunurilor, fiind întocmite procese-verbale (f. d. 51, 65-66). Potrivit proceselor-verbale menționate supra într-un caz bunurile (telefonul mobil, pașaport de tip transnistrean pe numele lui Xxxxx, o pereche de căști pentru telefon de culoare neagră, bani în sumă de 33 lei, un lanț din metal argintiu cu pandativ cu zodia Scorpion, o brățară din metal argintiu, un pandativ din metal argintiu în formă de stea, un pix pentru telefon de model Sony Ericsson, factura, o husă pentru buletin și buletinul de identitate pe numele lui Baltag Valentin, s-au depistat la Baltag Valentin în timpul percheziției corporale, iar în alt caz aceste bunuri au fost predate benevol de către inculpat.

Astfel, instanța urma a declara nule toate acțiunile de urmărire penală privind efectuarea percheziției corporale a lui Baltag Valentin și ridicarea de la acesta a obiectelor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, s-a dispus respingerea ca nefondate apelurile apărătorului Pelevaniuc Ala în numele inculpatului Danilov Denis și a apărătorului Mocanu Serghei în numele inculpatului Baltag Valentin.

Admiterea apelului procurorului, casarea sentinței în latura penală și pronunțarea în această parte o unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care au fost recunoscuți vinovați Danilov Denis și Baltag Valentin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) lit. b), e) și f) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen a câte 8 (opt) ani fiecare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința privitor la corpurile delictelor, a fost menținută.

5. Împotriva hotărârilor emise, au declarat recursuri ordinare :

5.1. - avocatul Mocanu Serghei în numele inculpatului Baltag Valentin, care a solicitat casarea acestora cu pronunțarea unei decizii prin care Baltag Valentin să fie achitat din lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive a componentelor de infracțiuni prevăzute de art. 187 și art. 188 Cod penal.

5.2. - avocatul Pelevaniuc Alia în numele inculpatului Danilov Denis, care a solicitat casarea hotărârilor emise cu pronunțarea unei decizii noi prin care Danilov Denis să fie achitat din lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive a componentei de infracțiune prevăzute de art. art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 martie 2017 au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui Baltag Valentin și Danilov Denis și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a constatat că din conținutul deciziei rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a comis un șir de erori și anume: în primul rând, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe. Dispozitivul deciziei instanței de apel trebuie să corespundă concluziilor făcute de instanță în partea descriptivă.

În speță, instanța de recurs ordinar a constatat că instanța de apel, în partea dispozitivă a deciziei, a stabilit vinovăția și pedeapsa inculpaților Baltag Valentin și Danilov Denis în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, pe când în partea descriptivă a acesteia, a constatat că fiind dovedită fapta doar în privința lui Danilov Denis, dar nu și în privința lui Baltag Valentin, după cum acestora le-a fost înaintată învinuirea.

Astfel, au fost încălcate cerințele art. 394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală potrivit căruia, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită și art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală potrivit căruia, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru fiecare infracțiune constatată ca dovedită, astfel, inculpatul Baltag Valentin a fost recunoscut vinovat și stabilită pedeapsa pe fapta neconstată de către instanța de apel.

Instanța de recurs ordinar a menționat că situația descrisă mai sus, nu poate fi corectată în recurs, fiind constatată o încălcare flagrantă de către instanța de apel a prevederilor art. 394 și 395 Cod de procedură penală, or, conform art. 419 Cod de procedură penală - rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător, prin urmare constatându-se că motivarea soluției adoptată de instanța de apel, contrazice dispozitivului hotărârii, temei ce se încadrează în prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În al doilea rând, conform art. 24 alin. (3), 101 alin. (1), (4), 314, 315, 336 alin. (3) pct. 6), 384 alin. (3), (4), 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță; procesul-verbal al ședinței de judecată trebuie să cuprindă consemnarea tuturor acțiunilor instanței în ordinea în care ele s-au desfășurat, documentele și alte probe care au fost cercetate în ședința de judecată; instanța de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele probele administrate; părțile participante la judecarea cauzei au drepturi

egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură; sentința instanței de judecată trebuie să fie legală; instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată; fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, lecturând textul deciziei contestate și procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel, instanța de recurs ordinar a reținut că instanța la judecarea apelurilor a comis o eroare de drept procedural în sensul încălcării dispozițiilor art. 414 alin.(2) și (6) Cod de procedură penală din care rezultă că:

- instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal;
- instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal;

Instanța de recurs ordinar a menționat că în speță, instanța de apel și-a întemeiat decizia pe declarațiile inculpaților, părților vătămate și a martorilor precum și a altor probe din dosar, care însă nu au fost verificate și consemnate în procesul verbal al ședinței de judecată.

În aceeași ordine de idei decizia atacată prezintă și deficiențe sub aspectul motivării, deoarece instanța a făcut o motivare haotică, bazându-se în mod repetat doar pe declarațiile părților vătămate, fiind una confuză și fără o argumentare concretă.

În acest sens, instanța de recurs ordinar a atenționat că, hotărârile pronunțate de instanțele inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare, or nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

În al treilea rând, lecturând procesul verbal al ședinței judiciare în instanța de apel din 18.10.2016, instanța de recurs ordinar a constatat că aici lipsește mențiunea privitor la prezența sau lipsa la examinarea cauzei a părții vătămate Xxxxx, care a fost înștiințat despre data, ora și locul examinării cauzei (f.d.182, vol.II). Conform procesului verbal al ședinței, nu s-a pus în discuție posibilitatea examinării cauzei în lipsa părții vătămate menționate și nu s-a luat o încheiere pe marginea acestei situații.

Astfel, instanța de apel punând la baza deciziei declarațiile părții vătămate Xxxxx date în instanța de fond și de apel și ale părții vătămate Xxxxx făcute în cadrul urmăririi penale, nu se expune nici într-un mod asupra divergențelor între declarațiile

acestora referitor la obiectul cu care a fost comisă infracțiunea (cuțitul). Or, potrivit procesului-verbal de recunoaștere a obiectului din 05.06.2014 (f.d. 195, vol.I), partea vătămată Xxxxx nu recunoaște nici unul din obiectele prezentate spre recunoaștere ca fiind arma cu care a fost comisă infracțiunea, pe când partea vătămată Xxxxx, recunoaște drept obiect folosit în calitate de armă la comiterea infracțiunii, cuțitul cu nr. 2 (f.d. 197, vol.I), adică același breloc care conform procesului verbal de ridicare din 18.04.2014, a fost ridicat de la inculpatul Baltag Valentin.

Ulterior, fiind audiat în calitate de parte vătămată în instanța de fond, Xxxxx a menționat că „...lama cuțitului avea aproximativ 10 cm. Era anume cuțit care se deschide..., iar în instanța de apel a declarat „...era cuțit care se deschidea cu lama de 13 cm...”.

Astfel, instanța de apel pune la baza deciziei sale, inclusiv procesele verbale de recunoaștere a cuțitului de către părțile vătămate, acte care sunt contradictorii între ele, fiind în contradicție și cu declarațiile părților vătămate.

În situația creată, instanța de apel prin cercetarea corpului delict, brelocul constituit drept armă la comiterea infracțiunii și prin analiză a declarațiilor părților vătămate, a constatat totuși dacă acest obiect constituie armă pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal incriminată inculpaților.

Încălcările enunțate a determinat incontestabil instanța de recurs ordinar să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către avocatul Pelevaniuc Alia în numele inculpatului Danilov Denis și avocatul Mocanu Serghei în numele inculpatului Baltag Valentin.

A fost admis apelul declarat de către acuzatorul de stat Șapovalov Lilia, casată sentința primei instanțe în privința lui Danilov Denis și Baltag Valentin în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță:

Danilov Denis și Baltag Valentin au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și în baza acestei Legi li s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de câte 8 (opt) ani pentru fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

9. Pentru a decide astfel instanța de apel a constatat următoarea stare de fapt:

Danilov Denis Xxxxx, la 13.04.2014, aproximativ la ora 15³⁰, aflându -se împreună cu Baltag Valentin Xxxxx, în scara blocului nr. 94/1, din str. Ismail, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, conștientizând ilegalitatea acțiunilor sale și dorind survenirea urmărilor, s-au apropiat de cet. Xxxxx și Xxxxx. Între timp Baltag Valentin Xxxxx a scos din buzunar un breloc, care în stare desfăcută era asemănător unui cuțit, pe care l-a desfăcut și amenințându-i pe numiți cu comiterea unui act de violență, i-au depozitat

pe cet. Xxxxx de 20 lei, iar pe cet. Xxxxx, de telefonul mobil de model „HTC”, la prețul de 1000 dolari SUA, care, conform cursului valutar oficial al BNM constituiau suma de 13.434 lei, un lăntișor cu pandantiv în formă de stea cu șase colțuri, la prețul total de 800lei, o brățară la prețul de 300 lei, caschete la prețul de 300 dolari SUA, care conform cursului valutar oficial al BNM constituiau suma de 4030 lei, 5 euro, care conform cursului valutar oficial al BNM constituiau suma de 93 lei și pașaport a autoprocimatei Republici Nistrene pe numele Xxxxxx, după ce cu bunurile sustrase au dispărut într-o direcție necunoscută, astfel cauzându-i părții vătămate Xxxxx, daune în proporții considerabile în sumă totală de 18657lei.

Instanța de apel a menționat că aceste acțiuni ale inculpaților Baltag Valentin și Danilov Denis se încadrează în dispoziția art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal - tâlhăria, adică, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase, după indicii calificativi: săvârșit de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și cauzarea de daune în proporții considerabile.

În viziunea instanței de apel vina inculpaților Danilov Denis și Baltag Valentin, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e) f) Cod penal, se dovedește prin declarațiile părților vătămate Xxxxx și Xxxxx, martorul Belinschi Iurii, martorul Șchiopu Andrei, martorul Ghebosu Ghenadie și prin următoarele înscrisuri din materialele cauzei penale, cercetate în ședința instanței de judecată și suplimentar în cea de apel:

- proces-verbal de confruntare între partea vătămată Xxxxx și bănuitul Danilov din 17.04.2014;

- informația „902”, din 13.04.2014, (f. d. 5, vol. I);

- cererea părții vătămate Xxxxx (f. d. 6, vol. I);

- cererea reprezentantului părții vătămate Xxxxx (f. d. 7, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului, foto (f. d. 8-18, vol. I);

- procesele-verbale de recunoaștere a persoanelor după fotografie din data de 13.04.2014, conform cărora părțile vătămate i-au recunoscut pe Baltag Valentin, Danilov Denis, și Șchiopu Ion, ca persoanele care au săvârșit infracțiunea, (f. d. 44-49, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a înregistrării video, efectuată în cadrul confruntării dintre partea vătămată Xxxxx și bănuitul Danilov Denis. (f. d. 132, vol. I);

- ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict a CD-disc cu înregistrările video din 17.04.2014, efectuate în cadrul confruntării dintre partea vătămată Xxxxx și bănuitul Danilov Denis și anexarea la materialele cauzei penale, (f. d. 134, vol. I);

- declarațiile date în cadrul confruntării efectuate între partea vătămată Xxxxx și bănuitul Baltag Valentin, cu înregistrare video, în cadrul căreia părțile și-au menținut declarațiile, (f. d. 139-143, vol. I);

- CD-disc cu înregistrările video din 17.04.2014, efectuate în cadrul confruntării dintre partea vătămată Xxxxx și bănuitul Baltag Valentin, (f. d. 145, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a înregistrării video, efectuată în cadrul confruntării dintre partea vătămată Xxxxx și bănuitul Baltag Valentin, (f. d. 144, vol. I);

- ordonanță de recunoaștere în calitate de corp delict a CD-disc cu înregistrările video din 17.04.2014, efectuate în cadrul confruntării dintre partea vătămată Xxxxx și bănuitul Baltag Valentin, și anexarea la materialele cauzei penale, (f. d. 146, vol. I);

- declarațiile date în cadrul confruntării efectuate între partea vătămată Xxxxx și bănuitul Baltag Valentin, cu înregistrare video, în cadrul căreia părțile și-au menținut declarațiile, (f. d. 163-166, vol. I);

- CD-disc cu înregistrările video din 25.04.2014, efectuate în cadrul confruntării dintre partea vătămată Xxxxx și bănuitul Baltag Valentin, (f.d. 168, 168A, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a înregistrării video, efectuată în cadrul confruntării dintre partea vătămată Xxxxx și bănuitul Baltag Valentin (f.d. 167, vol. I);

- ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict a CD- disc cu înregistrările video din 25.04.2014, efectuate în cadrul confruntării dintre partea vătămată Xxxxx și bănuitul Baltag Valentin, și anexarea la materialele cauzei penale, (f. d. 169, vol. I);

- procesul-verbal de percheziție, ordonanță și proces - verbal de ridicare cet. Baltag Valentin din 13.04.2014, ora 22.00, de la care sau ridicat următoarele bunuri: un telefon mobil de model „HTC” cu nr. de IMEI- 355859054706759, pașaport de tip transnistrean pe numele cet. Xxxxx, o pereche de căști pentru telefon de culoare neagră, bani în sumă de 33 lei MDL; un lanț din metal argintiu cu pandantiv cu zodia „Scorpion”, o brățară din metal argintiu, un lanț din metal argintiu; un pandantiv din metal argintiu în formă de stea, un pix pentru telefon de model „Sony Ericsson”, factură „Sun Communications” pe numele cet. Baltag Valentin, o husă pentru buletin de identitate, buletin de identitate pe numele cet. Baltag Valentin, (f. d. 51, 65-66, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectelor, foto și ordonanța de recunoaștere în calitate de corpuri delict și anexarea la cauza penală, (f.d.67-85, vol. I);

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare de la bănuitul Baltag Valentin, din data de 18.04.2014, a unui set de chei și brelocuri, care au fost examinate, fotografiate, recunoscute și anexate în calitate de corpuri delict la cauza penală respectivă, (f. d. 154-155, vol. I);

- proces verbal de examinare a obiectelor, foto și ordonanța de recunoaștere în

calitate de corpuri delictive și anexarea la cauza penală, (f.d. 156-159, vol. I);

- proces verbal de recunoaștere a cuțitului de către părțile vătămate, foto. (f.d.195- 198, vol. I);

- corpul-delict - Brelocul, care este compus din mai multe piese, inclusiv foarfece și alte piese asemănătoare cu lama unui cuțit, care a fost cercetat în ședința instanței de apel;

- înregistrate video, suporturile electronice sub formă de CD-uri și DVD-uri care au fost recunoscute ca mijloace materiale de probă și anexate la cauza penală.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpaților Danilov Denis și Baltag Valentin precum că ei nu se fac vinovați de comiterea infracțiunii date, că bunurile au fost transmise benevol de către părțile vătămate în scopul ca aceștia să nu spună colaboratorilor de poliție despre ce au văzut la părțile vătămate, și găsește ca o tendință a inculpaților de a-și ușura situația și de a se eschiva de la răspunderea penală, deoarece acestea sunt combătute prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, și în deosebi prin declarațiile părților vătămate Xxxxx și Xxxxx, care i-au recunoscut pe inculpați ca persoane care au comis infracțiunea, atât la urmărirea penală, cât și în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond.

Totodată, argumentele părții apărării cu referire la contradicțiile declarațiilor părților vătămate în partea ce ține de obiectul folosit în calitate de armă, anume că nu era un cuțit cu lungimea de 18 sau 13 cm., așa cum afirmă părțile vătămate, dar un breloc care nu prezenta de fapt o armă și nu a fost folosit în acest scop, instanța de apel a remarcat că aprecierea făcută de către părțile vătămate cu referire la bunul folosit în calitate de armă, că avea lungimea de 18, 13 sau 10 cm., nu combate faptul comiterii faptei constatate de către instanța de judecată cu aplicarea acestui obiect în calitate de armă, or părțile vătămate au recunoscut acest obiect drept bun care a fost folosit de către inculpați întru atingerea scopului său de sustragere a bunurilor părților vătămate, inculpații nu au negat existența acestui bun, iar necorespunderea dimensiunilor, în special al lungimii lamei cuțitului, cu cele reale, este caracteristic aprecierii stării de fapt puțin eronate de către victima care este agresată, mai ales victimei minore.

Instanța de apel a menționat că potrivit Recomandării CSJ nr. 51 „Cu privire la aplicarea semnului calificativ al art. 188 alin.(1) Cod penal - tâlhăria însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate”, este stipulat că - Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor” (perioada vacanței judecătorilor Curții Supreme de Justiție), în scopul unificării practicii judiciare, Curtea Supremă de Justiție recomandă ca în cazul calificării faptelor persoanei învinuite în baza art. 188 alin.(1) Cod penal - săvârșirea tâlhăriei prin atacul asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, se înțelege acea violență prin care s-au provocat vătămări corporale de grad mediu ori grave. În cazul când,

în rezultatul acțiunilor făptuitorului care, în scopul acaparării bunurilor, a aplicat violență fizică urmată de cauzarea vătămarilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă ori lungă durată, asemenea violență nu se consideră periculoasă pentru viață ori sănătate, astfel că acțiunile urmează a fi calificate ca jaf.

Pentru aceste motive, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpaților ating sensul celor enunțate mai sus, din care motiv, recalifică acțiunile inculpaților din prevederile art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane îfî dispoziția art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal - tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase, săvârșit de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și cauzarea de daune în proporții considerabile.

Acțiunile inculpaților Danilov Denis Xxxxx și Baltag Valentin Xxxxx au fost încadrate de către instanța de apel în baza art. 188 alin.(2), lit. b), e) și f) Cod penal, deoarece dâșii prin acțiunile sale intenționate au săvârșit tâlhăria, acțiunile inculpaților au fost însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase, cu aplicarea unui bun folosit în calitate de armă, sub formă de breloc, care era în stare desfăcută și era apreciat de către părțile vătămate drept un cuțit, cauzându-le părților vătămate Xxxxx și Xxxxx daune materiale, dintre care, lui Xxxxx, - în proporții considerabile.

Totodată, instanța de apel a considerat că declarațiile martorilor Belinschii Iurii și Șchiopu Andrei, nicidecum nu demonstrează nevinovăția inculpaților Danilov Denis Xxxxx și Baltag Valentin Xxxxx în comiterea faptelor încriminate, or declarațiile martorului Șchiopu Andrei precum că, nu a văzut ca inculpații să fi bătut pe cineva din ei, sau să-i fi amenințat cu cuțitul, sunt în contradicție cu declarațiile părților vătămate Xxxxx și Xxxxx și celelalte probe analizate mai sus, probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și care combat argumentele apelanților în interesele inculpaților precum că învinuirea înaintată inculpaților și starea de fapt constatată de instanța de fond nu și-a găsit confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către instanța de judecată au fost apreciate în mod greșit, ci, dimpotrivă, confirmă faptul că anume inculpații Danilov Denis Xxxxx și Baltag Valentin Xxxxx au comis infracțiunea imputată, prevăzută la art.188 alin.(2), lit. b), e) și f) Cod penal și nicidecum jaful, prevăzut la art.187 alin.(2), lit. b) Cod penal precum a calificat prima instanță.

La fel, versiunea inculpaților precum că, n-au urmărit scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, Baltag Valentin Xxxxx nu a scos din buzunar un cuțit și nu i-a amenințat pe Xxxxx și Xxxxx în comiterea unui act de violență, nu l-au depozitat pe cet. Xxxxx de 20 lei, iar pe cet. Xxxxx, de telefonul mobil de model „HTC”, de lăntșor cu pandantiv, de brățară, de caschete, de 5 euro și de pașaportul a autoproclamatei Republici Nistrene pe numele Xxxxx, și că părțile vătămate erau

acolo sus în clădire cu scopul de a-și satisface poftele sexuale, nu-i dezvinovățesc de comiterea infracțiunii încriminate, or, instanța de apel a considerat că aceste încercări constituie metode de apărare în scopul eschivării de la răspunderea penală pentru faptele comise, or declarațiile acestora sunt combătute cu declarațiile părților vătămate Xxxxx și Xxxxx și în parte și de declarațiile martorului Ghebosu Ghenadie.

Totodată, instanța de apel a reținut că în ședința instanței de apel, inculpatul Baltag Valentin a recunoscut faptul că brelocul cu legătura de chei anexate la materialele cauzei îi aparțin, doar că a negat faptul că le-ar fi folosit în scopul descris în sentință.

Instanța de apel a menționat că argumentele apărării cu privire la nulitatea actelor de procedură, nu sînt întemeiate, or la etapa urmării penale acestea nu au fost invocate, totodată circumstanțele constatate prin aceste acte de procedură se confirmă prin alte probe, inclusiv prin declarațiile inculpaților, care au confirmat existența brelocului, care a fost folosit ca obiect în calitate de armă la comiterea infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a considerat că probele dobîndite confirmă dincolo de orice dubiu rezonabil despre faptul că inculpații au comis fapta prejudiciabilă prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 75-78 Cod penal și reiterează următoarele. Potrivit art. 61 alin. (1) Cod penal „pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor”, iar alin. (2) stipulează că „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate”.

Inculpații Danilov Denis și Baltag Valentin au comis o infracțiune care conform art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave, pentru care Legea penală prevede pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de la 8 la 10 ani.

Instanța de apel a menționat că careva circumstanțe atenuante sau agravante în privința inculpaților nu au fost stabilite.

10. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare de către :

10.1. - avocatul Mocanu Serghei în numele inculpatului Baltag Valentin, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) și 12) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, a solicitat casarea sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel din 14 iunie 2017, cu pronunțarea unei hotărîri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Baltag Valentin să fie achitat din lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive a componenței de infracțiuni prevăzute de art. 187 și art. 188 Cod penal.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor probelor ce au fost puse de prima instanță la baza sentinței, dar s-a limitat la transcrierea acestora din rechizitoriu în decizia adoptată, fără a se expune asupra fiecărei probe în parte;

- instanțele de judecată neîntemeiat au ajuns la concluzia vinovăției recurentului, încălcând și ignorând într-o atare situație art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că „procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel că orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată”;

- la baza deciziei adoptate instanța de apel a pus probe care nu dovedesc vinovăția lui Baltag Valentin, ci dimpotrivă confirmă lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive a componenței de infracțiune prevăzute de Codul penal;

- analiza conținutului învinuirii formulate denotă caracterul formal al acesteia. Mai mult, învinuirea este una abstractă, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală și acuzatorul de stat au încălcat mai multe drepturi și chiar principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 par.1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale;

- procurorul a avut obligația să indice în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu modul de săvârșire a pretinsei infracțiuni;

- astfel, procurorul în cadrul urmăririi penale la pus sub învinuire pe Baltag Valentin pentru comiterea tâlhăriei, adică, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase, după indicii calificativi : săvârșit de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și cauzarea de daune în proporții considerabile, adică a comis infracțiunea prevăzută de art. art.188 alin.(2) lit.b),e) și f) Cod penal;

- învinuirea adusă inculpatului este eronată, deoarece nu cuprinde descrierea detaliată a fiecărui semn calificativ ce se cuprinde în elementele constitutive a infracțiunii analizate;

- prin urmare, instanța de apel doar a transcris în ordine cronologică probele administrate la caz în cadrul urmăririi penale, probe puse la baza condamnării inculpatului de către instanțele de fond, fără a se referi la probe care ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art.188 alin.(2) lit.b), e) și f) Cod penal și fără a descrie elementele constitutive ale acesteia în special a laturii obiective în raport cu doctrina penală, fără a invoca care anume acțiuni violente, au dus la vătămarea integrității corporale sau a sănătății părții vătămate, or cei abilitați cu calificarea infracțiunilor, atunci când au îndoiești la stabilirea unor linii de

demarcare a acțiunilor principale cu cele adiacente în sensul articolului menționat, urmau să se călăuzească de principiul „in dubio pro reo”;

- astfel, învinuirea înaintată inculpatului este neclară, iar fapta reținută nu corespunde materialelor din dosar;

- contrar prevederilor art. 281 alin. (2) și art. 296 Cod de procedură penală, partea acuzării, în speța discutată, nu a adus învinuirea în aspectul în care a susținut-o pe parcursul judecării cauzei, și anume, că probele administrate demonstrează vinovăția lui Baltag Valentin de săvârșirea acțiunilor de tâlhărie;

- nici în cadrul ședințelor de judecată în instanța de fond, procurorul nu a adus probe ce ar confirma prezența elementelor caracteristice infracțiunii incriminate;

- dispozițiile art. 6 § 3 CEDO exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite dreptului de a fi informat despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, în vederea organizării unei apărări eficiente și rezultative pe cât este de posibil în circumstanțele cauzei și asupra faptei pentru care o persoană este acuzată;

- în cauza deferită judecării reieșind din analiza textuală a rechizitoriului se constată că aceste exigențe legale nu au fost întocmai respectate, iar învinuirea înaintată lui Baltag Valentin este una incertă, adică nu este formulată cu maximă precizie și claritate. Prin urmare, procedându-se în asemenea mod, a avut loc încălcarea art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa”. Tot aici, sunt aplicabile și statuările din hotărîrea Curții Europene din 12.04.2011, cauza Adrian Constantin vs. România, unde Curtea a subliniat încă o dată despre, "... rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor.”;

- față de cele ce preced, recurentul consideră că faptele incriminate inculpatului prin rechizitoriu, precum că ultimul a comis tâlhăria, adică, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase, după indicii calificativi săvârșit de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și cauzarea de daune în proporții considerabile, urmează a fi excluse din învinuire, dat fiind că învinuirea în aceasta parte este una incertă, adică nu este formulată cu maximă precizie și claritate, mai mult aceasta nu se confirmă prin careva probe prezentate de către procuror și administrate de instanțe;

- recurentul mai menționează că nu s-a confirmat calificativul cauzarea de daune în proporții considerabile de către condamnat, deoarece partea vătămată

Xxxxx și reprezentantul legal în cadru examinării cauzei în instanța de apel, a susținut cauzarea unui prejudiciu material în sumă totală de 20 lei, care apriorii nu poate constitui proporții considerabile;

- în cauza deferită judecării, nu s-a confirmat nici calificativul aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, deoarece nu a fost stabilit existența în timpul atacului aplicarea de către făptași a vre-un cuțit cu lungimea lamei de 13 cm. cum indică părțile vătămate, ba mai mult partea acuzării nici nu a prezentat careva probe în vederea susținerii învinuirii date;

- recurentul consideră că art. 188 Cod penal poate fi incriminat, doar dacă făptuitorul comite atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violentei periculoase, dar nu presupune că la el după o înțelegere prealabilă cu Danilov Denis cu care se aflau la domiciliul lor, știau cu certitudine că vor veni la domiciliul lor potențialele părți vătămate care chipurile se vor ascunde de la ploie, sau vor avea nevoie să-și satisfacă necesitățile fiziologice, iar ei prin acest atac le vor sustrage deschis bunurile;

- învinuirea adusă recurentului contravine în mod evident dreptului garantat prin art.6 par.3 din Convenție. Astfel, se încalcă și dreptul la apărare. Or, este evident că, în speța dată, părții apărării îi revine doar să presupună contra căror argumente să se apere. Astfel, procesul penal în privința inculpatului Baltag Valentin, în ansamblul său, în sensul art. 6 al Convenției nu a fost echitabil;

- martorii Belinschi Iurie, Șchiopu Ion au relatat instanței că, nu au sesizat ca Baltag Valentin să comis la 13 aprilie 2014 careva acțiuni de sustragere a careva bunuri din proprietatea presupuselor părți vătămate Xxxxx și Xxxxx, dar mai mult indică că acțiunile recurentului au curmat comiterea de către Xxxxx a unei infracțiuni sexuale în privința minorului Xxxxx;

- prin urmare, instanța de fond și apel urmau a aprecia critic integral declarațiile presupusei părți vătămate Xxxxx;

- nu poate fi reținut ca probe pertinente și utile declarațiile presupusei părți vătămate Xxxxx date citire în instanța de judecată, deoarece între el și inculpatul Danilov Denis nu a fost efectuată confruntare, iar declarații făcute la faza urmăririi penale nu au fost susținute în fața instanței de judecată;

- instanțele au reținut ca probe admisibile și pertinente declarațiile părți vătămate Xxxxx, martorilor Ghebosu Ghenadie și Schiopu Ion declarate la faza urmăririi penale, dar nu cele declarate în cadru examinării cauzei în instanța de fond;

- procurorul a ignorat jurisprudența în materie penală a Curții Europene pentru Drepturile Omului și prevederile art.24 Cod de procedură penală, care îl obligă în cazul dat să solicite în ședința de judecată a instanței de apel audierea tuturor persoanelor din lista probelor pe cauza penală și să solicite cercetarea altor probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului;

- analizând motivele de fapt și drept și probele indicate supra în sensul

pertinenței și coraborări lor cu învinuirea înaintată de acuzatorul de stat, este cert faptul că în acțiunile lui Baltag Valentin nu există latura obiectivă și subiectivă a componentei de infracțiune prevăzute de art.187 și 188 Cod penal, care se caracterizează prin dobândirea deschisă a bunurilor altei persoane comis de două sau mai multe persoane;

- instanța de apel punând la baza deciziei declarațiile părții vătămate Xxxxx date în instanța de fond și de apel și ale părții vătămate Xxxxx făcute în cadrul urmăririi penale, nu se expune nici într-un mod asupra divergențelor între declarațiile acestora referitor la obiectul cu care a fost comisă infracțiunea (cuțitul);

- or, potrivit procesului-verbal de recunoaștere a obiectului din 05.06.2014 (f.d. 195, vol.I), partea vătămată Xxxxx nu recunoaște nici unul din obiectele prezentate spre recunoaștere ca fiind arma cu care a fost comisă infracțiunea, pe când partea vătămată Xxxxx, recunoaște drept obiect folosit în calitate de armă la comiterea infracțiunii, cuțitul cu nr. 2 (f.d. 197, vol.I), adică același breloc care conform procesului verbal de ridicare din 18.04.2014, a fost ridicat de la inculpatul Baltag Valentin. Ulterior, fiind audiat în calitate de parte vătămată în instanța de fond, Xxxxx a menționat că „...lama cuțitului avea aproximativ 10 cm. Era anume cuțit care se deschide...”, iar în instanța de apel a declarat „...era cuțit care se deschidea cu lama de 13 cm...”. Astfel, instanța de apel pune la baza deciziei sale, inclusiv procesele verbale de recunoaștere a cuțitului de către părțile vătămate, acte care sunt contradictorii între ele, fiind în contradicție și cu declarațiile părților vătămate;

- la fel, acțiunile de urmărire penală, nu se coraborează cu declarațiile martorului Ghebosu Ghenadie, care în cadru ședinței de judecată a menționat că el personal a ridicat telefonul mobil de la presupusa parte vătămată Xxxxx;

10.2. – avocatul Pelevaniuc Alia în numele inculpatului Danilov Denis, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel din 14 iunie 2017, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- temei pentru declararea recursului ordinar constituie prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează expres că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, toate fiind valabile în prezenta cauză penală, deoarece soluția instanței de fond și de apel de condamnare a inculpatului Danilov Denis este una vădit nefondată și ilegală;

- instanțele de fond și de apel neîntemeiat și ilegal au condamnat pe inculpatul Danilov Denis, încălcând și ignorând într-o atare situație art.1 alin.(2) Cod de procedură penală;

- apărarea consideră, că vinovăția inculpatului Danilov Denis în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b, e, f) Cod penal nu a fost dovedită în cadrul cercetării judecătorești și solicitată achitarea acestuia, din motivul, că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii;

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată inculpatul Danilov Denis vina sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin.(2) Cod penal nu și-a recunoscut;

- în legătură cu învinuirea adusă lui Danilov D. și Baltag V. că aceștia se aflau în scara blocului cu scopul săvârșirii unei infracțiuni, Danilov Denis a concretizat că el, împreună cu Baltag Valentin se aflau în casa unde domiciliau, unde toți îi cunosc pe ei și nu urmăreau nici un scop pur și simplu se aflau acasă. Depistând persoane necunoscute în circumstanțele date, nu au urmărit scopul și nici n-au avut intenția de a sustrage bunurile acestor persoane, nimeni din ei n- au avut nici un cuțit. Plecând de la locul dat, personal nu a luat nici un bun. Mai mult ca atât, întorcându-se în acea seară târziu acasă a aflat de la mama, că a fost căutat de poliție, și a doua zi dimineața singur s-a prezentat la poliție, însă fără nici un motiv a fost reținut, apoi peste două zile a fost eliberat;

- declarațiile inculpatului Danilov Denis, precum, că părțile vătămate au fost depistate într-o situație dubioasă, se confirmă și prin declarațiile inculpatului Baltag Valentin și martorului Șchiopu Andrei, care au dat declarații analogice. Totodată, Baltag Valentin a concretizat că ei n-au avut nici un scop de a sustrage bunurile părților vătămate ci au fost mirați de situația și circumstanțele, în care au depistat pe acești tineri, unul dintre care evident era minor. După ce au înțeles intenția persoanei mature de a întreține relații perverse sexuale orale cu minorul, au amenințat pe matur că vor chema poliția, la ce ultimul s-a speriat și le-a rugat ca ei să nu cheme poliția și ca situația dată să fie rezolvată pașnic, adică el le-a propus o „poleană”, și lăsând lucrurile sale personale, s-a dus după produsele alimentare. De asemenea a concretizat că atât el Danilov, cât și Baltag nu au avut nici un cuțit;

- recurentul menționează că declarațiile date de către Danilov, Baltag și ceilalți sânt consecvente nefiind modificate pe parcursul cercetării penale și a cercetării judecătorești ceea ce indică la faptul că acestea relatează adevărul;

- de partea opusă, probele acuzării care de fapt sânt numai depozițiile așa ziselor părți vătămate Xxxxx și Xxxxx care pe parcursul cercetării penale și a cercetării judecătorești au fost modificate de mai multe ori, necesită de a fi apreciate critic, deoarece sunt contradictorii și au fost date cu scopul ca părinții lor să nu afle adevărul despre cele întâmplate de fapt în scara blocului în acea zi;

- analizând, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, toate probele acumulate și cercetate în ședința de judecată a instanțelor de fond și de apel stabilim lipsa în acțiunile inculpatului Danilov Denis a semnelor unui „atac - acțiuni agresive însoțite cu amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea

părții vătămate.” Or, din toate probele rezultă că Danilov Denis a aplicat lui Xxxxx violența nepericuloasă pentru viață sau sănătate nu cu scopul sustragerii bunurilor acestuia, ci cu scopul de a curma acțiunile ilegale a lui Xxxxx în priivința minorului Xxxxx. Deci, Danilov D. n-a avut nici un scop să-și realizeze amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătate, totodată lipsind condițiile obiective, favorabile îmfăptuirii acestei amenințări, în consecință acesta nu poate să răspundă pentru tâlhărie, ci urmează a fi achitat, din motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal;

- instanța de apel nu a motivat din care probe și circumstanțe a apreciat în acțiunile lui Danilov Denis semnele „atacului” - adică acțiuni agresive însoțite cu amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătatea părții vătămate;

- așadar, din declarațiile presupusei părții vătămate Xxxxx, date în instanța de fond rezultă, că Baltag Valentin ținea în mână brelocul de care se prind cheile și făcea care-va mimici cu acesta. Danilov nu a avut nici o legătură cu aceste acțiuni;

- nici o probă care a-r indica că acțiunile lui Danilov Denis și Baltag Valentin au avut scopul dobândirii anumitor bunuri nu a fost administrată de către acuzare și nu a fost indicată nici în sentința dată de prima instanță și nici în decizia Curții de Apel;

- soluția instanței de apel este una formală, nefiind motivată atât în fapt, cât și în drept, fiind bazată în mod repetat doar pe declarațiile-contradictorii a părților vătămate, fără o argumentare concretă prin ce au fost ignorate atât cerințele hotărârii Penului CSJ sus indicate, cât și nu au fost indeplinite indicațiile instanței de recurs privind necesitatea constatării dacă acest obiect (breloc) constituie armă pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 Cod penal, incriminată inculpaților”;

- nici unul din motivele invocate de instanța de apel pentru condamnarea lui Danilov Denis în baza articolului reținut de instanța de apel nu există. Probele examinate în ședința instanțelor judecătorești dovedesc lipsa în acțiunile inculpatului Danilov Denis a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.188 Cod penal;

- instanța de apel, rejudecând cauza dată, a motivat soluția sa fără audierea părților vătămate Xxxxx și Xxxxx, a martorilor și cercetarea suplimentară a probelor pe care se bazează instanța de apel în decizia sa, fără elucidarea divergențelor depistate în declarațiile martorilor și a părților vătămate date la orice etapă a procesului, ce denotă faptul că instanța de apel a pronunțat o soluție care conține o eroare de drept, deoarece o motivare a soluției trebuie să rezulte și dintr-o administrare legală a probelor, după regulile pentru judecarea în primă instanță;

- deci, instanța de apel a dat o motivare insuficientă a soluției sale, argumentînd-o în termeni generali și vagi, faptul care reprezintă motiv pentru casare a deciziei date, or nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură;

- totodată, instanța de apel neîntemeiat a respins demersul apărării privind

examinarea corpurilor delictive în prezența părților vătămate Xxxxx și Xxxxx și audierea acestora în instanța de apel. Toate demersurile apărării au fost neîntemeiat respinse;

- apărarea consideră, că instanța de apel, la examinarea apelurilor declarate de apărare în interesele inculpatului Danilov Denis Xxxxx, nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns în modul convenit la toate motivele invocate de apelanți, astfel nu a rezolvat fondul cauzei și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită, în legătură cu aceasta, în baza temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, urmează a fi casată decizia Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel însă în alt complet de judecată.

10.3. – inculpatul Danilov Denis, prin care fără a indica vreun temei din cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel din 14 iunie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că fapta incriminată nu a fost comisă de către acesta.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- presupusele părți vătămate Xxxxx și Xxxxx, au dat declarații false, care având frică față de părinții lor din cauza orientării lor homosexuale, cu scop de a ascunde de aceștia adevărul, adică circumstanțele reale a întâlnirii lor cu inculpații, au inventat o „poveste”, precum că Danilov D. și Baltag V. i-a agresat fizic și i-a sustras bunuri materiale;

- atât în cadrul urmăririi penale cât și în toate ședințele instanțelor de judecată, Danilov Denis menționează că încearcă să fie auzit ca să fie stabilit adevărul, însă cu părere de rău a fost pedepsit pe nedrept anume el și nu persoana care a încercat să întrețină relații sexuale perverse cu minorul;

- instanța de judecată ignoră neîntemeiat nu doar declarațiile lui Danilov Denis dar și a tuturor martorilor, declarațiile cărora coincid cu ale lui. Decizia instanței de apel se bazează exclusiv pe declarațiile presupuselor părți vătămate, care sunt contradictorii, iar Xxxxx nici nu a fost audiat de către instanță din cauza absenței și dorinței de a se prezenta în instanță;

- recurentul menționează că nu a avut motiv și scop de a săvârși o infracțiune, mai ales în blocul locativ în care locuiește o viață întreagă, unde în ziua și locul presupusei infracțiuni l-au văzut mai mulți vecini și locatari ai acestui bloc;

- având în vedere toți acești factori, recurentul consideră că învinuirea în tâlhărie incriminată lui e o absurditate și ilegalitate;

- inculpatul Danilov Denis menționează că se căiește amarnic de faptul că nu a chemat poliția la moment când cei doi Xxxxx și Xxxxx încercau să întrețină relații sexuale perverse, pentru că acum sunt învinuiți pe nedrept, precum că ei chipurile l-au deposedat pe Xxxxx de bunuri într-o formă agresivă și că-i puneau viața în pericol, cu toate că expertiza medicală nu a depistat nici o urmă de forțare fizică

asupra lor;

- la fel recurentul menționează că nu este un om periculos pentru societate, nu are rețineri la poliție, este caracterizat pozitiv la sectorul unde locuiește, niciodată în viață nu a avut intenții să deposedeze de bunuri pe cineva și încă unde, acolo unde locuiește;

- recurentul solicită instanței să acorde atenție cazului dat, fiindcă sunt multe divergențe neînălțurate și greșeli în cercetarea acestuia. Menționează că nu este un infractor, cum este după părerea procurorului.

11. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

Procurorul a menționat că din conținutul recursurilor, se evidențiază că recurenții, de fapt, î-și motivează recursul, în acest sens, prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor însă, motivele de reapreciere a materialului probatoriu, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Concomitent, s-a reținut că instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri ordinare în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorii recursurilor invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a

unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

12.1. Referitor la recursul declarat de către avocatul Mocanu Serghei în numele inculpatului Baltag Valentin.

Cu privire la temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, conform căruia cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, Colegiul penal consideră că este unul declarativ și neîntemeiat, fără a fi descris și menționează că recurentul în cererea sa de recurs nu a precizat și nici nu a făcut referire cine nu a fost citat sau a fost în imposibilitate de a se prezenta.

Totodată, se constată că instanțele de judecată au întreprins toate măsurile legale pentru informarea inculpaților și a celorlalți participanți la proces, pentru a asigura participarea acestora la ședința de judecată, fiind îndeplinite cerințele esențiale pentru asigurarea unui proces echitabil, în sensul art. 6 CEDO, (*cauza Kattan vs România din 21.01.2014*), adică prima instanță și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri - citații pentru a asigura prezența inculpaților în instanță.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal constată că temeiul menționat nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărîrea cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul avocatului Mocanu Serghei în numele inculpatului Baltag Valentin.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Baltag Valentin privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul hotărârii judecătorești atacate, reflectate în decizia instanței de apel (f.d.88-93, vol. III), instanța de apel expunându-se în mod argumentat și asupra motivelor relevante invocate în apel, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanța de apel n-a comis eroarea de drept invocată de către recurent, deoarece eroarea gravă de fapt constă în stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerație a probelor, care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor și ea trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt, ceea ce contravine argumentului adus de recurenți precum că *„instanțele judecătorești inferioare nu s-au pronunțat asupra tuturor probelor ce au fost examinate în ședințele judiciare, dar s-au limitat la transcrierea acestora din rechizitoriu în sentința adoptată, fără a se expune asupra fiecărei probe în parte”*.

Colegiul penal menționează, că argumentele invocate de recurent și în acest sens, nu constituie o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, deoarece instanța de apel și-a întemeiat concluzia privind condamnarea inculpatului Baltag Valentin pe cumulul de probe ce se conțin în dosar și care au fost apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Ce ține de motivele expuse de recurent precum că *„procurorul a avut obligația să indice în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu modul de săvârșire a pretinsei infracțiuni, procurorul în cadrul urmăririi penale la pus sub învinuire pe Baltag Valentin pentru comiterea tâlhăriei, adică, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase, după indicii calificativi : săvârșit de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și cauzarea de daune în proporții*

considerabile, adică a comis infracțiunea prevăzută de art. art.188 alin.(2) lit.b),e) și f) Cod penal”, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și menționează în acest sens că prin rechizitoriu procurorul Șapovalov Lilia l-a pus sub învinuire pe inculpatul Baltag Valentin anume în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, descriind corect dispoziția articolului incriminat.

Cu referire la temeiul de recurs prevăzut de art. 427 al. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că în acțiunile inculpatului Baltag Valentin nu sunt întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal reiterează că, potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Instanța de recurs atestă că, criticile formulate de recurent sub aspectul art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și asupra lor aceasta s-a pronunțat, dându-le o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg, concluzii pe care instanța de recurs le însușește și nu consideră necesar repetarea acestora.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci, când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii, însă, în opinia Colegiului penal, instanța de apel a apreciat probele din dosar potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Baltag Valentin, deoarece în acțiunile lui sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, concluzie a cărei motivare a fost pe larg expusă în decizia instanței de apel (f. d. 80-96, vol. III), motivare pe care instanța de recurs o însușește și nu o consideră necesar de a o reitera.

Este de menționat că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, că aprecierea sau reaprecierea probelor este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și nu constituie un temei de drept separat de casare din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel că invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar drept temei de casare este lipsită de suport legal.

Reieșind din cele menționate supra, Colegiul penal conchide, că în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate inculpatului Baltag Valentin.

Cât ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că „*faptei săvârșite i sa dat o încadrare juridică greșită*”, Colegiul penal punctează că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or instanța de apel corect s-a expus în privința acestui motiv, iar în decizia instanței de apel a fost combătut acest argument (f.d. 94 - 95, v. III) motivare ce este în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate de prima instanță și verificate și cercetate suplimentar de instanța de apel, ce se acceptă de instanța de recurs, astfel, rezultă că fapta inculpatului Baltag Valentin a fost încadrată juridic corect de către instanța de apel în baza art. 188 alin. (2) lit. b),e), f) Cod penal, or în acțiunile inculpatului au fost întrunite anume elementele acestei infracțiuni, iar pedeapsa aplicată este echitabilă și în limitele sancțiunii Legii penale.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art. 6 CEDO cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24, 281 alin. (2), 296 din Codul de procedură penală, considerându-le declarative și irelevante pentru speța dată, decizia instanței de apel fiind corect motivată, accentuând că în speța dată sentința a fost de condamnare și nu de achitare.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că erorile de drept invocate de recurent prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 12) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs, din care motive recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

12.2. Referitor la recursurile declarate de către avocatul Pelevaniuc Alia în numele inculpatului Danilov Denis și de către inculpatul Danilov Denis.

Colegiul penal raportînd temeiurile invocate de recurenți în recursuri cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurenți, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece argumentele expuse în recursurile depuse au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra tuturor argumentelor și motivelor relevante invocate inclusiv în recursurile prezente instanța de apel s-a pronunțat clar în decizia atacată. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurenți,

în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat de avocatul Pelevaniuc Alia.

La fel, în recursul declarat de avocat, se mai invocă ca temei de casare a hotărârilor judecătorești și temeiul pentru recursul ordinar din art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal conchide că temeiul dat nu s-a confirmat în cauza dată, deoarece instanța de apel corect a încadrat juridic acțiunile comise de către Danilov Denis, în baza învinuirii înaintate de procuror și cumulului de probe examinat și verificat în ședința instanței de apel.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea comiterii infracțiunii ce i se impută inculpatului Danilov Denis, expuse clar în rechizitoriu (f. d. 246-247, vol. I).

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentul adus de recurent precum că „*vinovăția inculpatului Danilov Denis în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal nu a fost dovedită în cadrul cercetării judecătorești*”. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Referitor la argumentul invocat de avocat, potrivit căruia „*nimeni din inculpați n-au avut nici un cuțit*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează că decizia instanței de apel este corect motivată în acest sens și anume că „*acțiunile inculpaților au fost însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase, cu aplicarea unui bun folosit în calitate de armă, sub formă de breloc, care era în stare desfăcută și era apreciat de către părțile vătămate drept un cuțit, cauzându-le părților vătămate Xxxxx și Xxxxx daune materiale, dintre care, lui Xxxxx, - în proporții considerabile*”.

Nici motivul din recursul declarat referitor la „*instanța de apel nu a motivat din care probe și circumstanțe a apreciat în acțiunile lui Danilov Denis semnele „atacului” - adică acțiuni agresive însoțite cu amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viață sau sănătatea părții vătămate*” nu poate fi reținut de către instanța de recurs ordinar, deoarece din declarațiile părții vătămate Xxxxx reiese că „*după ce Baltag Valentin și Danilov Denis au luat toate lucrurile de preț, i-au condus împreună pînă la primul etaj..., lui Chirița dînșii i-au aplicat lovituri....*” (f. d. 88, vol. III) și din declarațiile părții vătămate Xxxxx la fel, reiese că inculpații au aplicat violență periculoasă pentru viața sau sănătatea părții vătămate, conform cărora „*inculpații i-au spus lui Xxxxx că dacă dorește bunurile înapoi, atunci ar*

trebui să întrețină un raport sexual oral cu prietenul Xxxxx. Răspunzînd că aceasta nu va avea loc, persoanele s-au enervat și nu i-au întors bunurile, însă l-au lovit în abdomen cu piciorul și l-au impus să-și ardă pașaportul...., văzînd cuțitul, a înțeles că aceasta prezintă o amenințare asupra vieții sale și s-a speriat...” (f. d. 89-90, vol. III)

Totodată, Colegiul penal reține că din textul recursului declarat de către inculpatul Danilov Denis, acesta nu a indicat nici un temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă acesta solicită achitarea sa, din motiv că fapta incriminată nu a fost comisă de către el, criticînd vinovăția, latura subiectivă, adică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală. Instanța de recurs ordinar pentru a evita repetările inutile, însușește motivarea referitor la temeiul dat deja expusă, că instanța de apel corect a stabilit vinovăția inculpatului Danilov Denis și corect a încadrat juridic acțiunile comise de către Danilov Denis, în baza învinuirii înaintate de procuror și referitor la faptul că toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, probele fiind expuse clar în decizia atacată (f. d. 86-93, vol. III), iar pedeapsa aplicată este echitabilă și în limitele legii penale.

La fel, instanța de recurs menționează, că avocatul Pelevaniuc Alia își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărîrilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către apărătorul inculpatului Danilov Denis, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de avocat prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către avocatul Pelevaniuc Alia în numele inculpatului Danilov Denis. La fel, nu s-a confirmat nici temeiul invocat de inculpatul Danilov Denis, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală. În concluzie, recursurile declarate sunt inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

13. Pentru aceste motive, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

14. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Mocanu Serghei în numele inculpatului Baltag Valentin, de către avocatul Pelevaniuc Alia în numele inculpatului Danilov Denis și de către inculpatul Danilov Denis, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, în cauza penală privindu-i pe **Baltag Valentin Xxxxx și Danilov Denis Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 ianuarie 2018.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin